

1883-03-11

AFSENDER

Susette Holten

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rosenvænget

Omtalte personer:

Frederik Boisen

Johanne Luise Heiberg

Niels Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Laurits Tuxen

Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:

Mappe 42 nr. 15

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Jeg har ønsket at høre om det er i din
ledning af dem, at Niels sned
igen vil tilsende sig Brevet.
Men Niels er her da endnu, men
han er vist meget mere ved at for-
sinde; paa Fredag skal Regis staa,
ikke Niels's Afrejse, men Comedien
hos Gudmøder, og jeg, første Opera-
sangerinde, er gaaet hen at blive
hos som en Ravn, hvilket forhåb-
entlig vil fortage sig inden Fredag,
da det jo ubetinget ikke vil bløde.
Det er nu blevet saa storartet med
os, saa vi skal spille to Stykker,
først en Fadercomedie, da hvidder
fr. Volmer i Sorg, og bagefter det ønske,
jeg fortalte dig om. Men her du tænke
dig meget saa frygteligt, som at Frøide
Bjers skal være Elskeren i det første,
jeg forsikrer dig, at det er aldeles raad-
sult; i det Stykke skal jeg heldigvis
være gaminel Moder, det er jeg her-
rygtet over, da det jo ubetinget ligger
en hel Del mere for mig end yndig
Elskerinde, guldlokke etc.; jeg skal ind-
at lege mig en hel god Hølleparty,
det har været ganske grivagtig, at se her.

da jeg vil se ud med gult Haar. I Nat
har vi været paa Ball hos Apothekerens,
det var ganske morsomt, jeg havde en
hel Del at gjøre med det i Forevejen,
til Cotillon havde vi meget meget
nialt, nemlig en ~~Dance~~ Balदान
i naturlig Størrelse, Grundtanke
i hende var et Koste-skaft bunden paa
en Fiol, hun var henrivende med de
dejligste Ploaspartye (blot ji kunne
blive hele saa dejlig paa Fredag) hun
stod og holdt en uimodelig stor Bouquet
ji havde lavet, saadan den ved sin
adskilligt Papir udenom, i den var
alle de smaa Bouquetter til Demme
set, til Herren havde ji malet 24
Sammenfjæle der var anbragte rundt
med sine Fjæle paa Demme. Der var
en Student Dons, han ji faldt hun i
Ajske, da vi opdagede, at vi havde
vært sammen paa Ballen paa Algiatrup
den 13de. Hvorhan det skal gaa med Gode,
begriber jeg ikke, i Gaar Formiddags holdt
vi en mangelfuld Orge, istat jeg (for ikke
at glæmme det rigtigste) ji ikke kunde gaa
en Tone, og min Ukes har saa fort om
brevet det Ben saa han var der ikke,
saa det var ji ret heldigt, og i Aften skal

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 72 Nr. 15

vi have Generalprolog. Niels kommer vist
til at rejse nu paa Mandag eller Tirsdag.
Vi har en abel. Kulde nu igjen, har haft
en afbrudt Blæst og Snefog et Par Dage,
nu skinner Solen igjen, saa det er kjædet
nok at se paa, men det knagfryser; saa
det er slet ikke sundt for en stakkels hæs
Sangfugl som jeg; ja vi, saadan er det
naar man er Operasangerinde, oven i Tæppe
et Primadonna, saa er en elendig lille for-
bøjlelse, man ellers ikke tager mindste
Noter af, af aller største Vigtighed; jeg
har tænkt at engagere David Løjnsborg
til at staa og synge udenfor Goullissens, lige
saa Fru Hejberg brugte; baade Stykket og
jeg vil derud vinde betydeligt, Stykket ved at
Sangeren faar en langt højere Høfjærdse, saa
jeg vil klæde voldsomt, jeg spæd to Ting, for det
første, fordi jeg har det nødvendige Tilfælde,
at jeg ikke kan lade være at sige de frygte-
ligste Amigter, naar jeg synger, og naar jeg saa
altsaa blot skal lade, som jeg synger, bliver
jeg i; And' til at sætte et forekommende
Smil op, først sagt kommer det at være godt
saa nær som muligt; den anden Forbøl er
at hvis Publikum ikke mærker, at det ikke er mig
der synger, saa tillad de mig en hemsiddet Post,
og hvis de mærker det for de opaa at ville høre
jeg ikke synger, saa tænker de (naturligvis) at
langt djævels end den; Kirkeby liden var. Det end at være
gudig, det er det værste ved Pølsen, det betones nemlig
saa uhyre stærk, Pølsen kaldes mig gæstgæm, faar det nødvendige
lig mydeligt Mæltet etc. og jeg har nu aldrig smigret mig
med i fjerneste Ende at være gudig, det er jeg ogsaa meget
naar endelig kan undvære i det enkelte Liv; det mindste til en
der Grad, men som det lindre; et Stykke er det uanset, de som
kommer i Publikum saa naal, et Smilke og dets Hælle